

Halina Wróbel

Kazimierzów, gm. Opole Lub., woj.
lubelskie. Stanowiska 2 i 3

Informator Archeologiczny : badania 19, 45-46

1985

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

JAKUSZOWICE, gm. Kazimierza Wielka
woj. kieleckie
Stanowisko 2

patrz
okres wpływów rzymskich

JAROSZÓWKA, gm. Chojnów
woj. legnickie

patrz
okres halstacki

JASŁO
woj. krośnieńskie
Stanowisko 28

Muzeum Regionalne
w Jaśle

Badania prowadził mgr Jan Garncański. Finansował WKZ w Krośnie. Pierwszy sezon badań. Osada kultury trzcinieckiej oraz ślady kultury pucharów lejkowatych i kultury mierzanowickiej. Wystąpiły liczne elementy zakarpacie przede wszystkim kultury Füzessabony.

Stanowisko położone jest na lewym brzegu Jasiółki w odległości kilkudziesięciu metrów od niej, w obrębie płaskiego dna doliny, na ostańcowym wzniesieniu o ekspozycji okrężnej, wysokości bezwzględnej 241,1 m n.p.m. i deniwelacji w stosunku do rzeki 17,7 m. Stanowisko zajmuje ok. 1,5 ha na kilkukhektarowej powierzchni wzniesienia o naturalnie obrotowym charakterze, nazywanego przez miejscową ludność "Gródkiem". Kiedyś było ono prawdopodobnie całkowicie otoczone wodą i bagnami. Stanowisko odkrył prowadzący wykopiska w roku 1879 i zebrał dużo fr. ceramiki, stwierdzając zarysy obiektów. Silna erozja wzniesienia powodowała szybką destrukcję stanowiska.

Badaniami wykopaliskowymi objęto powierzchnię 5,54 ara, w miejscu przypuszczalnie najbardziej zaawansowanego niszczenia stanowiska. Odkryto ok. 50 jam o owalnych, okrągłych i niekrowatych kształtach, które w przekroju były najczęściej trapezowate i niekrowate. Odkryto również ok. 30 dołków posłupowych i 3 ogniska. Niektóre z jam były prawdopodobnie zadane, o czym świadczą położenie jam posłupowych. Grubość warstwy kulturowej dochodziła w niektórych miejscach do 75 cm. Obiekty dość płytkie, silnie zniszczone erozją były uchwytnie na różnych głębokościach i często przecinały się ze sobą dochodząc niekiedy do skały macierzystej. Dno obiektu prawdopodobnie mieszkalnego o konstrukcji słupowej, który nie został w całości odsłonięty, wyłożone było częściowo brukiem kamiennym, wśród którego znalaziono dużą ilość fr. ceramiki, sporą ilość kości oraz rogi. W warstwie kulturowej, zawierającej dość dużo węgli drzewnych i piaty polepy z odciskami gałęzi oraz w obiektach znalaziono bardzo dużo ceramiki kultury trzcinieckiej oraz wyroby z krzemienia, radiolarytu i rogowca, a także wyroby z brązu. Są to sześcianki z podniesionymi brzegami, dwie szpile oraz dwie blaszki o trudnych do określenia formach i funkcji. Wśród materiałów kultury trzcinieckiej wystąpiła stosunkowo duża ilość ceramiki pochodzenia zakarpaciego, przede wszystkim, jak się wydaje, kultury Füzessabony. Na złoża wtórnym odkryto ślady kultury pucharów lejkowatych w postaci niezbyt licznych fragmentów ceramiki i sikiery krzemiennej oraz ślady kultury mierzanowickiej.

Materiały znajdują się w zbiorach Muzeum Regionalnego w Jaśle.

Przewiduje się kontynuację badań.

KAMIENCZYK-BŁONIE
woj. ostrołęckie

patrz
okres wpływów rzymskich

KAZIMIERZÓW, gm. Opole Lub.
woj. lubelskie
Stanowiska 2 i 3

Uniwersytet Im. Marii Curie-Skłodowskiej
w Lublinie
Katedra Archeologii

Badania prowadziła mgr Halina Wróbel. Finansowano z tematu R III 6 i z funduszy UMCS. Pierwszy sezon badań. Osady kultury trzcinieckiej.

Stanowisko 3 położone jest na trzech płaskiznach wyniesieniach, tworzących jakby trójkąt o bokach 150 x 200 m. Znajduje się ono po lewej stronie ujęcia bezimiennego dopływu Poniatówki. Na wzniesieniu wyniętym najdalej na zachód w 1983 r. rozpoczęło prace Muzeum Okręgowe w Lublinie, stwierdzając zniszczony kurhan kultury trzcinieckiej.

Wykopy założono na dwóch wyniesieniach: południowo-wschodnim oraz północnym. Ogółem przebadano ok. 2 arów powierzchni. Stwierdzono pozostałości 1 obiektu, który znajdował się w północnej części stanowiska. Obiekt stanowił owalne skupisko polepy o średnicach ok. 2 x 1,3 m. Zachowany był w części spągowej do miąższości ok. 22 cm. Bogaty materiał kultury trzcinieckiej, typu osadowego, stwierdzono w warstwie prochnicznej i tuż pod nią - do gł. 45 cm. Tylko w jednym wykopie, położonym już na stoku ceramika występowała do gł. 65 cm.

Stanowisko 2 położone jest w odległości ok. 300 m na północny zachód od stanowiska 3. Znajduje się ono po przeciwległej, prawej stronie ujścia Fontałówki i ciągnie na przestrzeni 330 m wzdłuż rzeki. 3 wykopy sondażowe o wym. 10 x 2 m założono na krawędzi i stoku dolny, stwierdzając obecność dosyć ubogiej warstwy kulturowej kultury trzcinieckiej.

Badania nie będą kontynuowane.

KOLONIA
woj. sieradzkie
Stanowisko 1

patrz
neolit

KOPYDŁOWO, gm. Wilczyn
woj. konińskie
Stanowisko 8

patrz
neolit

KOWALEWKO, gm. Oborniki
woj. poznańskie
Stanowisko 3

Muzeum Archeologiczne
w Poznaniu

Badania prowadziła mgr Ewa Rajkowska. Finansował WKZ w Poznaniu. Trzeci sezon badań. Cmentarzysko ciałopalne kultury młodszej z przełomu epoki brązu i żelaza.

Badania były kontynuacją prac prowadzonych w latach 1983 i 1984. Koncentrowały się w najbardziej zagrożonej, południowej części cmentarzyska. Przebadano obszar o powierzchni ok. 300 m² /łącznie 775 m²/ i wykopano 55 grobów /łącznie 171 obiektów/. Groby zalegały na różnej głębokości od 20 do 70 cm i wszystkie ciałopalne, popielniczkowe. Większość z nich posiadała obstawy lub bruki kamiennie. Kilkanaście obiektów nie posiadało żadnych obwarowań kamiennych.

Obiekty nie tworzyły określonego porządku, a ich asyguwanie było stosunkowo gęste. W grobach odkryto znaczną ilość materiału ceramicznego i stosunkowo nieliczne przedmioty z brązu i żelaza. Naczynia były dość zróżnicowane. Wystąpiły w grobach formy wazowate, garnki, misy, kubki, dzbanki, czepaki, jak również inne formy ceramiczne. Do najciekawszych należy: grzechotka, miseczka na 4 nóżkach, trojczak itp.

Wśród zabytków metalowych na uwagę zasługują: aspik brązowy, fr. okuć brązowych.

Badania będą kontynuowane.

KRZEMIŃKI, gm. Bodzechów
woj. kieleckie
Rezerwat Archeologiczny

patrz
neolit

LISOWICE, gm. Prochowice
woj. legnickie

patrz
okres wpływów rzymskich

LUHAŻ, gm. Wołów
woj. wrocławskie

patrz
wczesne średniowiecze

ŁĄKI RADZYMIŃSKIE, gm. Radzymin
woj. warszawskie
Stanowisko 7

Uniwersytet Warszawski
Instytut Archeologii

Badania prowadził doc. dr hab. Andrzej Kempisty przy współudziale mgr. Kazimierza Kuźmy /autor sprawozdania/ i mgr. Przemysława Wielowiejskiego. Finansował Uniwersytet Warszawski. Trzeci sezon badań. Osada kultury trzcinieckiej.

Badania były kontynuacją wykopalisk z lat 1982 i 1983. Wytoczono dwa nowe wykopy o łącznej powierzchni 115 m². Znalaziono 2, 330 fr. naczyń kultury trzcinieckiej. Zwracają uwagę dwa dość duże rozcieracze kamiennie, czop granitowy /odpad produkcyjny powstały przy wierceniu otworu w toporze/, odłupek z gładzonej silektery. Zabytki występowały w warstwie podglebia lub w wypełniakach odkrytych obiektów. W rowie VII natrafiono na obiekt, który można określić jako ziemiankę, oznaczony on został jako Chata 1. Jej strop wystąpił na głębokości ok. 30 cm od powierzchni ziemi, dno obiektu zlokalizowano na głębokości 120 cm. Chata ma zarys zbliżony do czworokąta, zorientowana jest po osi W-E, a jej odsionięta powierzchnia użytkowa wynosi ok. 18 m² /część północna obiektu wchodzi w profil wykopu/. Natrafiono na pozostałości 5 słupów, z których 3 leżą na dłuższej przebiegającej przez środek chaty osi, stanowiąc prawdopodobnie